

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w W. o zapłatę,
zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego

z dnia 16 października 2015 r., sygn. akt I CSK 940/14,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2020 r.,

na skutek wniosku pełnomocnika powoda radcy prawnej P. P.

o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

**stwierdza swą niewłaściwość i przekazuje rozpoznanie wniosku
Sądowi Okręgowemu w W..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 września 2019 r. Sąd Okręgowy w W. ustanowił dla powoda S. K. pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi o wznowienie postępowania w sprawie z jego powództwa przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w W. zakończonej wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2015 r., sygn. akt I CSK 940/14.

Ustanowiony pełnomocnik, radca prawny P. P. , sporządziła opinię prawną o braku podstaw do wniesienia skargi o wznowienie i w dniu 13 marca 2020 r.

wystąpiła do Sądu Najwyższego o przyznanie jej kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z tytułu sporządzenia tej opinii.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokata albo radcę prawnego orzeka na wniosek – do czasu zakończenia postępowania – sąd, przed którym świadczona była pomoc. W razie złożenia wniosku po zakończeniu postępowania właściwy do orzekania o przedmiotowym wniosku jest sąd, który wydał postanowienie o ustanowieniu pełnomocnika (por. w tym zakresie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., III CSK 121/12, niepubl., i z dnia 25 lutego 2016 r., IV CSK 18/15, niepubl.).

Reguła ta, odniesiona *mutatis mutandis*, do sytuacji, w której ustanowiony przez sąd pełnomocnik złożył opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, a następnie wystąpił o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oznacza, że do rozpoznania takiego wniosku właściwy jest sąd, który pełnomocnika ustanowił. W takiej sytuacji nie dochodzi bowiem w ogóle do wszczęcia postępowania, dla którego pełnomocnik został ustanowiony.

Skoro w sprawie pełnomocnika ustanowił Sąd Okręgowy w W., to Sąd ten jest właściwy do rozpoznania jego wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, gdy pełnomocnik złożył opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego, ponieważ skarga ta nie została wniesiona i nie doszło do zainicjowania postępowania na jej podstawie.

Z tych względów, na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj